

Søndagstanker

17. maj 2020

5. søndag efter påske

Dagens emne er lidt snørklet. Teksten er et uddrag af en tale, Jesus holdt til sine venner ved bordet den sidste aften, de var sammen, før Jesus blev arresteret. Faktisk er det den del af talen, som er en bøn. Jesus beder for sine venner, at de må holde sammen og holde ud efter hans død. Han ved, de vil blive forfulgt og misforstået, og at de har meget forskellig baggrund og nemt kan komme til at ryge i totterne på hinanden. Derfor beder han Gud om at hjælpe dem og inspirere dem til at holde sammen. Talen har fra gammel tid det skrækkelige navn: "Jesu ypperstepræstelige bøn", formentlig fordi sproget er meget højstemt. Men Jesus var ikke ypperstepræst, og jeg kan ikke forestille mig, at han havde ambition om at være det heller. Jesus var Guds søn og uden for den slags kategorier og religiøse hierarkier.

Men hvad handler bønnen så ellers om? Den har et nøgleord, som går igen i flere sætninger: herliggør. Ordet er ikke i daglig brug længere - men det betyder noget i retning af at gøre det guddommelige synligt. Herligt er noget som ikke alene er smukt, men også godt og flot. At herliggøre Jesu navn betyder at lade det blive klart, hvor smukt og godt det er at have set Guds menneskeansigt.

Vi arbejder i det kristne univers med 3 udtryk for Gud: Fader søn og Helligånd. Gud er én, men vi kender ham fra tre sider, hvoraf Jesus Kristus er den, som fik menneskekrop for 2000 år siden. Da blev Gud synlig og håndgribelig som Marias søn, og det var ikke til at se på ham, at han var Guds ansigt blandt os. Herliggørelsen, eller forståelsen af ham som Guds menneskesøn har at gøre med, hvad vi *tænker* om ham, hvilke associationer hans navn giver os. Tænker vi på ham som den, der fortalte os, hvad vi længtes efter at høre fra Gud, så herliggøres han, forstås og opfattes som indbegrebet af alt hvad der er sandt, godt, kærligt, smukt.

Hvad tænker moderne mennesker om Jesus Kristus? Jeg tror, de fleste tænker, at han sagde noget meget rigtigt og klogt, som de gerne vil bruge i deres liv. Der er selvfølgelig dem, som vil mene, at det er for længe siden, han sagde noget, og at det var i en kultur, som er så forskellig fra vores, så det ikke kan bruges her og nu. Men jeg tror, de fleste vil mene, at Jesus havde fat i noget så grundlæggende om at være menneske og hvordan mennesker bør indrette sig med hinanden, så de gerne vil tage ved lære af det. Næstekærlighed, f. eks. , er noget, vi alle - eller næsten alle - kan være helt enige om, er godt og nødvendigt mellem mennesker. De fleste religioner hylder næstekærligheden. Det er ikke specielt kristendommen, der gør det, selv om det står højt på dagsordenen. Men det er i hvert fald noget, verden har brug for.

Det, som er specielt for kristendommen, er, at det er troen på Jesus som Guds søn, det hele står og falder med. Jesus fra Nazareth blev sendt til verden for at vise os Guds ansigt og vilje. Han har lært os hvem Gud er og hvordan Guds Rige fungerer. Gud er vores himmelske far, som aldrig vil opgive os eller svigte os, uanset hvordan vores liv har været - eller er - eller bliver. Og fordi Gud aldrig vil svigte os, må vi heller ikke svigte hinanden.

Man behøver ikke at være enige for at holde sammen om at tro på det. Kristne holder sammen, fordi vi deler en bestemt forståelse af, hvordan Gud er. Den har vi lært af Jesus, som både var Guds søn og et menneske, Marias søn. Der findes kristne i mange forskellige kulturer og samfund, og der er rigtig mange ting, som kristne gør forskelligt og mener forskelligt om. Kristendommen har også forandret sig gennem århundrederne.

Det, der forener alle kristne, er troen på, at i Jesus fra Nazareth blev Gud menneske, og påskemorgen opstod han fra de døde. Vejen, Jesus viste os, er vejen fra døden til livet og vejen til Gud, som i begge henseender går gennem kærlighed. Guds vej til vore sin dog hjerter går gennem kærlighed, som vi aldrig skal miste, og vores vej til Gud går gennem kærlighed til sandhed og ret.

Jesu bøn for vennerne gælder til alle tider og for alle venner. Uenighederne kan gælde alt muligt, men ikke troen på Guds kærlighed og den vej, som hans søn viste os.

God søndag.

Læs teksten her:

<https://www.bibelselskabet.dk/5-s-efter-paaske-fra-anden-raekke>